

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 29 iunie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2018, declarate de către avocatul Lazur Irina în numele inculpatului și de către inculpatul

Cebanu Veaceslav XXX, născut
la XXX, originar din XXX,
domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 14.08.2015 – 29.06.2018;

2. Instanța de apel: 23.08.2018 – 24.10.2018;

3. Instanța de recurs: 05.12.2018 – 20.02.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 29 iunie 2018, Cebanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 6 ani închisoare și în baza art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea din contul lui Cebanu Veaceslav în beneficiul părții vătămate Cebanu Ala a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

2. Prima instanță a constatat că Cebanu Veaceslav, la data de 24 decembrie 2014, aproximativ ora 13:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla la domiciliul său din XXX, având scopul comiterii violenței în familie, manifestată fizic și verbal, în rezultatul unei certii repetate iscate între el și soția sa Cebanu Ala a numit-o cu cuvinte necenzurate, apoi i-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, de la care aceasta a căzut pe spate apărându-se cu mâinile să nu mai fie lovită. După care Cebanu Veaceslav continuându-și acțiunile ilegale a luat un cuțit de bucătărie și i-a aplicat o lovitură în regiunea ochiului stâng, care îndată a început a sângera, astfel provocându-i dureri fizice.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.187 din 08.06.2015, părții vătămate Cebanu Ala i-au fost cauzate vătămări corporale grave, manifestate prin plagă sclerală penetrantă la ochiul stâng cu inclavarea irisului, cauzată prin acțiuni traumatice a unui corp contondent dur, posibil cu cuțit, în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. Traumatismul globului ocular stâng cu decolare

de retină și pierderea totală a vederii la ochiul stâng se află în legătură directă cu trauma suportată.

Tot el, la data de 28 iunie 2017, aproximativ ora 22:00, având scopul comiterii violenței în familie, aflându-se la domiciliul său, unde locuiește cu soția sa, fiind în stare de ebrietate, i-a aplicat acesteia lovituri cu pumnii în regiunea capului, după care, folosind o lampă de benzină, intenționat i-a provocat arsuri în regiunea peretelui abdominal și coapselor, provocându-i leziuni corporale.

Continuându-și acțiunile infracționale, la data de 29 iunie 2017, aproximativ ora 19:00, având scopul comiterii violenței în familie, aflându-se la domiciliul său și fiind în stare de ebrietate, în mod repetat, i-a aplicat părții vătămate Cebanu Ala lovituri cu pumnii în regiunea capului, provocându-i suferințe fizice și leziuni corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.1710/D din 04.08.2017, părții vătămate Cebanu Ala i-au fost cauzate vătămări corporale medii, manifestate prin arsură de gradul II-III a abdomenului și coapselor, pe o suprafață de aproximativ 6 %, care a fost cauzată prin acțiunea unei flăcări, echimoze și edem al țesuturilor moi la nivelul feței, cauzate prin acțiuni traumatice a unui obiect contondent dur.

3. La data de 03 iulie 2018, inculpatul a declarat apel împotriva sentinței solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, invocând că faptele incriminate și calificate în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal nu au fost comise de către el, iar în partea condamnării în baza art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal își recunoaște vina și se căiește sincer că involuntar a folosit lampa, pe care a predat-o benevol organului de urmărire penală; - este o persoană echilibrată și nu a lovit-o pe partea vătămată cu cuțitul; - lovitura cu cuțitul a fost aplicată de către o altă persoană, partea vătămată venind cu ochiul însângerat din ospeție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2018, apelul declarat de către inculpat a fost respinse ca nefondat.

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor incriminate, fiind întrunite elementele constitutive ale acestora.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului se confirmă prin următoarele probe.

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal:

- declarațiile părții vătămate, potrivit cărora, la data de 24 decembrie 2014, inculpatul fiind în stare de ebrietate și venind acasă după o absență de două zile, la întrebarea ei unde a fost, a împins-o în pat lovind-o de dulap, după care, în timp cât ea s-a ridicat, a venit cu un cuțit de bucătărie, cu care a lovit-o în ochi. Plângere la organul de urmărire penală nu a depus și adevărul l-a spus doar în instanță, deoarece îi era frică de inculpat (f.d. 65-69, 72 v.3);

- declarațiile martorului Moroz Tatiana, potrivit cărora, aceasta activează în calitate de medic la Centrul de sănătate Puhoi, iar partea vătămată a venit la ea cu

extrasul lipsă de ochi din staționar spunându-i că a fost lovită de cornul vacii (f.d 71 v.3);

- declarațiile martorului Modvală Lilia, potrivit căroră, aceasta este vecină cu inculpatul și partea vătămată și că la ei deseori sunt certuri cu bătaii, ultima venind la ea cu vânătăi. De multe ori venea cu copii dezbrăcați, desculți și se ascundeau de inculpat ca să nu-i bată. A văzut că Cebanu Ala are semn la ochi, dar la întrebarea ce i s-a întâmplat i-a răspuns că a fost împunsă de vacă. Admite că aceasta putea să-l protejeze pe inculpat „așa” ca în familie (f.d. 75 v.3);

- declarațiile martorului Soltan Valentina, care este asistent social și potrivit căroră, în anul 2015, a întâlnit-o pe drum pe Cebanu Ala cu semne de violență pe față. La întrebarea ce a pățit, i-a răspuns că a avut un conflict în familie. Atunci a sfătuit-o să meargă la poliție, dar a refuzat. A mai declarat că, fiind audiată la o ședință, partea vătămată a zis că a fost lovită de vacă cu cornul, apoi a zis că a căzut jos și s-a lovit de căldare și ulterior a confirmat că a fost lovită cu un cuțit de către soț. Cebanu Veaceslav este agresiv, consumă alcool, bate și copiii, în vizită în calitate de asistent social mergea împreună cu inspectorul de sector și primarul (f.d. 70 v.3);

și actele cauzei:

- raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.187 din 14 iulie 2015, potrivit căruia la Cebanu Ala a fost constatată plagă sclerală penetrantă la ochiul stâng cu inclavarea irisului, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, posibil cu cuțit, în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. Traumatismul globului ocular stâng cu decolare de retină și pierderea totală a vederii la ochiul stâng se află în legătură directă cu trauma suportată și se califică drept vătămare gravă a integrității corporale (f.d. 35-38 v.1).

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal:

- declarațiile părții vătămate, potrivit căroră, la data de 28 iunie 2017, inculpatul a venit acasă în stare de ebrietate și a iscat un scandal. A apucat-o de cap, o lovea și o înjura. Apoi a ieșit afară și a revenit cu lampa de benzină aprinsă. Copii s-au speriat și s-au ascuns sub masă. Crezând că dorește să aprindă casa a strigat la copii să iasă afară. Inculpatul i-a aprins halatul cu care era îmbrăcată, primind arsuri. A doua zi, Cebanu Veaceslav a venit de la serviciu și a început scandal pe motiv că nu au prășit în grădină. A apucat-o de păr și o lovea de pereți. Vecina ei Furdui Cristina i-a zis să-i dea pace și folosindu-se de moment a fugit la sora ei, unde au chemat poliția (f.d. 65-69, 72 v.3);

- declarațiile martorului Macovei Diana – sora părții vătămate, potrivit căroră, a fost telefonată de către Modvală Lilia care i-a comunicat că sora ei este arsă. Împreună cu mama ei au mers la sora ei, care era arsă de la genunchi în sus până la burtă. A stat o zi în casă că soțul nu-i dădea voie să iasă. Din spusele ei a înțeles că inculpatul a venit acasă, a luat lampa de gaz, a apucat-o de păr și a dorit să ardă și copii. Au telefonat la serviciile 902 și 903, partea vătămată fiind internată în spital. A mai declarat că inculpatul bătea și copii. Partea vătămată depunea plângeri la poliție, dar inculpatul de fiecare dată plătea amendă (f.d. 73-74 v.3);

și actele cauzei:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29 iunie 2017, efectuat la domiciliul inculpatului de unde a fost ridicată o lampă pe benzină și un halat pentru femeii (f.d. 10-13 v.2);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 14 august 2017, și anume a unei lămpă de benzină și a unui halat pentru femeii, ultimul prezentând semne de

ardere (f.d. 22-24 v.2);

- datele testării alcoolscopice cu aparatul „Drager” din 30.06.2017, ora 00:58, potrivit cărora inculpatul se afla în stare de ebrietate și că în aerul expirat s-a constatat 1,32 mg/1 alcool (f.d. 20 v.2);

- raportul de expertiză medico-legală nr.1710/D din 04 august 2017, potrivit căruia la Cebanu Ala a fost constatată arsură prin flacără gradul II-III a abdomenului și coapselor pe o suprafață de aproximativ 6 %, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii unei flăcări; echimoze și edem al țesuturilor moi la nivelul feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie (f.d. 31-32 v.2).

Consecvent, cu referire la declarațiile inculpatului prin care respinge învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, instanța de apel le-a apreciat ca fiind declarative și care contravin materialelor cauzei, fiind doar o metodă de apărare pentru a se eschiva de la răspundere și pedeapsă penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal ținând cont de gravitatea infracțiunilor care fac parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, de rolul și comportamentul inculpatului în momentul și după comiterea infracțiunii, dar și în cadrul desfășurării procesului penal, de relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunilor, că deși inculpatul se caracterizează pozitiv și și-a recunoscut vinovăția, acestea sunt împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor, că timp îndelungat a manifestat o atitudine violentă exprimată prin agresivitate față de membrii familiei sale, cărora le provoca vătămări corporale și suferințe fizice, atitudine ce a condiționat starea de frică pe care o avea soția și copii față de el, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului, și corect a conchis că acestuia urmează să le fie aplicată pedeapsă sub formă de 7 ani închisoare, fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Acestea fiind reținute, instanța de apel a considerat drept irelevantă solicitarea apelantului privind aplicarea unei pedepse mai blânde pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal.

5. La data de 21 noiembrie 2018, împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul, iar la 06 decembrie 2018 - avocatul Lazur Irina în numele acestuia care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cebanu Veaceslav să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă. De asemenea, solicită să fie respinsă acțiunea civilă. În motivarea recursurilor, recurenții invocă, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - nu au fost întrunite elementele infracțiunii; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - nu a avut în vedere declarațiile martorilor Moroz Tatiana și Modvală Lilia potrivit cărora partea vătămată a fost împunsă în ochi de vacă și neîntemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului privind circumstanțele în care partea vătămată s-a ales cu trauma la ochi; - vinovăția

inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal nu este probată; - nu sunt probate latura obiectivă „acțiuni intenționate manifestate fizic” și „cauzarea vătămării grave” și latura subiectivă „intenția”; - nu este clar din ce probe a reieșit instanța că anume inculpatul a lovit-o pe partea vătămată, și anume cu cuțitul în ochi; - la materialele cauzei lipsește corpul delict – cuțitul; - instanța nu a ținut cont că partea vătămată nu a putut să expună circumstanțele în care și-a căpătat vătămarea și ce fel de cuțit a fost; - raportul de expertiză a fost efectuat în lipsa corpului delict și având la dispoziție doar circumstanțele cauzei descrise în ordonanța de dispunere a expertizei și cartela medicală; - din raportul de expertiză nu este cert că vătămarea corporală a fost provocată cu un cuțit, or, în raport se menționează „posibil de la un cuțit”; - instanța nu a ținut cont că martorii au expus totul din spusele părții vătămate, ultima schimbându-și declarațiile abia în instanța de judecată; - în cauza penală de față lipsesc mărturiile copiilor și a persoanei de 23 de ani, în prezența căroră, așa cum afirmă partea vătămată, a fost comisă infracțiunea; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal și i-a aplicat inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, o pedeapsă prea aspră; - instanța neîntemeiat a considerat că circumstanțele atenuante, cum ar fi că inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea acestei infracțiuni și s-a căit sincer, a contribuit la descoperirea infracțiunii, se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori, anterior nu a fost judecat și nu are antecedente penale, este angajat în câmpul muncii și are loc permanent de trai, sunt comune și se invocă în mod obișnuit de către inculpați; - instanța nu a motivat prin ce anume circumstanțele reținute influențează pedeapsa sau de ce acestea nu contribuie la aplicarea unei pedepse mai blânde; - instanța nu s-a expus în privința laturii civile, așa cum prevede art.417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală și neîntemeiat a admis acțiunea civilă în mărime de 50000 lei; - nu există nicio probă că partea vătămată ar fi suferit vreun prejudiciu moral și care ar fi gravitatea acestuia; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În susținerea recursurilor, recurenții invocă temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, sau atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că nici unul dintre acestea nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sunt de acord cu condamnarea lui Cebanu Veaceslav în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, partea vătămată și martorii, a cercetat materialele administrate de către organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, a fost dovedită integral, fapta inculpatului fiind încadrată juridic corect.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Cebanu Veaceslav în cele incriminate.

Probele indicate în decizia instanței de apel au fost examinate complet și obiectiv, acestea demonstrează faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii nominalizate supra, fiind corect apreciate de către instanța de apel.

Astfel, în urma examinării cererii de apel, instanța de apel întemeiat a concluzionat despre existența elementelor componente ale infracțiunilor imputate lui Cebanu Veaceslav, inclusiv vinovăția acestuia, argumentând totodată, netemeinicia afirmației apelantului, precum că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal.

Cu referire la partea din recursuri în care recurenții critică felul în care instanța a apreciat probele administrate în prezenta cauză penală, Colegiul menționează că aceste critici și argumentele aduse nu se încadrează în niciun temei dintre cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cu referire la pedeapsa aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, instanța de recurs reține că autorii recursurilor sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel în această parte numai referitor la pedeapsa aplicată, considerând că este prea aspră.

Instanța de recurs consideră că motivele invocate de către recurent la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, instanța de recurs reține că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, inclusiv a celei prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, care fac parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, de rolul și comportamentul inculpatului în momentul și după comiterea infracțiunii, dar și în cadrul desfășurării procesului penal, de relațiile sociale care au fost periclitare în rezultatul săvârșirii infracțiunilor, că se caracterizează pozitiv și și-a recunoscut vinovăția, că atitudinea violentă față de membrii familiei sale, exprimată inclusiv prin vătămări corporale, persistă de mai mult timp, că membrilor familiei sale le e frică de el, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului, și corect a conchis că prima instanță i-a stabilit lui Cebanu Veaceslav o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale incriminate și a circumstanțelor cauzei, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Având în vedere cele tratate supra, Colegiul penal reține că, contrar celor afirmate de către recurenți în recursuri, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apel de către inculpat, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursurile recurenților, în situația respectivă, sunt declarative și contravin faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurenților nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Colegiul penal menționează că, în contextul expus, reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel este inoportună, or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal, va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în

care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Cebanu Veaceslav.

Cu referire la criticile aduse în recursul avocatului, precum că instanța nu s-a expus în privința acțiunii civile, așa cum prevede art.417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală și neîntemeiat a admis-o, dispunând încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, că nu există nicio probă care ar demonstra că partea vătămată ar fi suferit vreun prejudiciu moral și care ar fi gravitatea acestuia, Colegiul penal menționează că potrivit art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Instanța de recurs, examinând materialele dosarului, sesizează că inculpatul în apel nu a contestat sentința în latura civilă, acest argument, în condițiile normei precitate, nemaiputând fi invocat în recurs.

Mai mult, instanța de recurs precizează că „În materia despăgubirilor, materiale sau morale, nu există temei de casare care să îngăduie instanței de recurs să reaprecieze cuantumul acțiunii civile. Ca atare, în recurs nu se poate solicita reactualizarea despăgubirilor convenite și stabilite de instanța de fond.” (*pct.13 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală nr.9 din 30.10.2009*).

Prin urmare, solicitarea avocatului ce vizează acțiunea civilă, nu este întemeiată.

Consecvent, făcând o analiză a temeiurilor indicate în recursuri în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul constată că recursurile repetă textul apelului (cu excepția argumentelor privind acțiunea civilă), argumentele expuse de recurenți fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Prin urmare, temeiurile invocate de către avocat în numele inculpatului și inculpat, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și că pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusa eroare de drept, iar hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și care, în totalitatea lor, resping argumentele recursului.

Decizia instanței de apel corespunde prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată. Colegiul penal nu a constatat existența vreunei grave erori de drept, care ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către recurenți nu sunt acceptabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi temei pentru instanța de recurs în vederea casării hotărârii contestate, din care considerente Colegiul penal va dispune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lazur Irina în numele inculpatului și de către inculpatul Cebanu Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui Cebanu Veaceslav, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 martie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma